

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransenis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

5. Gratias mendacijs, aut taciturnitate extortas pro remissione peccati, aut pœnæ ad qua[m] criminosus fuerat condemnatus, reuocet is, qui gratiam fecisse dubitatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

praxi crimin. part. 1. questione 6. num. 49. Nicol. Garc. de benef. p. 8. cap. 3. num. 28. Cardinal. Tusch. practic. conclus. tom. 7. conclus. 730. Sanctarell. variar. resolut. questione 50. num. 20.

2. Et obtentam remissionem alicuius delicti, non facta mentione prioris condonationis eiusdem, vel alterius eiusdem generis, subreptitiam esse docent Couar. lib. 1. variar. cap. 20. num. 8. Clar. §. fin. quest. 59. num. 9. Antonius Gomez tom. 3. variar. cap. 30. num. 69. Molin. de primogenit. lib. 2. cap. 4. num. 52. & lib. 4. cap. 3. num. 43. Menoch. de arbitrar. casu 203. num. 32. Sanctarellus loco proxime citato.

β Per se ipsum, &c.] Aduertit Ioann. Sanc. in selectis disput. 50. num. 26. quod prospiciens Concilium in presenti plures delinquentes pro meritis pœnis ab Episcopis sibi inflictis extorquere gratias falsis precibus, per quas pœna illæ aut remittantur omnino, aut minuantur, decreuit Episcopum per se ipsum tanquam Sedis Apostolicæ delegatum summarie cognoscere de subreptione, & obreptione gratiæ, & tamen non obstante quod afferit Concilium per se ipsum debere cognoscere Episco-

pum, praxis quotidiana docet illius rei cognitionem suo committi Vicario, per doctrinam Salzedi in practic. capitul. 73. in fine, qui ait quod dum Concilium iudicio Episcopi aliquid agendum committit, non tantum Episcopo, sed ei, qui vices illius gerit, committere censetur.

γ Non admittat.] Est enim ipso iure nulla gratia subreptitiæ impetrata, vt tradunt Felin, per text. ibi in cap. ad audientiam, num. 22. de rescript. Menoch. de arbit. casu 201. num. 2. Surd. decis. 307. num. 17. Sanctarell. var. resolut. quest. 50. num. 3. Monet. de commutat. ultim. volunt. cap. 6. num. 133.

δ Et quamlibet expressionem falsam vitare gratiam, etiam quod aliàs esset Princeps concessurus, tenent Caputaq. decis. 49. & decis. 254. num. 4. p. 2. Nicol. Garc. de benef. p. 6. cap. 6. num. 197. Nec ad euitandam subreptionem sufficere aliquod ex narratis verificari ad subnendam gratiam, sed omnia esse verificanda, docent Azened. consil. 34. Gutierrez canonic. lib. 2. questione 15. num. 68. & 108. Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 193. Rot. decis. 634. p. 1. diuers.

Episcopus nequaquam moneatur, aut citetur vt personaliter compareat, nisi ob causam ex qua deponendus, aut priuandus veniret.

C A P V T V I.

Quoniam verò subditi Episcopo, tametsi iure correpti fuerint, magnopere tamen eum odisse, & tanquam iniuria affecti sint, falsa illi crimina obijcere solent, vt quoquo pacto possint, ei molestiam exhibeant, cuius vexationis timor plerumque illum ad inquirenda, & puniendæ eorum delicta seigniorum reddit: id circo, ne is magno suo, & Ecclesiæ incommodo gregem sibi creditum relinquere, ac non sine Episcopalis dignitatis diminutione vagari cogatur, ita statuit, & decreuit, Episcopus nisi ob causam ex qua deponendus, siue priuandus veniret etiam si ex officio, aut per inquisitionem, seu denunciationem, siue alio quouis modo procedatur, vt personaliter compareat, nequaquam citetur, vel moneatur.

^a Cap. sunt nonnulli, 2. q. 7.

^b Vide sess. 24. c. 17.

Vide Sbroz de vicario Episcopi lib. 2. quest. 58. num. 7. & quest. 59. num. 2. vers. nec dicatur. Clar. §. fin. quest. 37. vers. ulterius quero, Salzed. ad Bernard. in practic. cap. 124. litt. A. in nouiss. impress. Stephan. Gratian. discipulationum forensium, cap. 169. num. 15. Vgolinum de officio Episcopi, cap. 2. §. 2. num. 4. vers. decimo, metipsum in simili tractatu part. 3. allegat. 112. num. 6. Alzed. in praxi Episcop. part. 2. cap. 7. num. 3. Gonzal. ad regul. 3. Cancell. gloss. 41. num. 5. vbi decretum hoc intelligit procedere in Episcopis non residentibus, quia isti solum possunt citari, seu moneari ad comparandum ob causam, ob quam venirent deponendi seu priuandi, additque Episcopos residen-

tes, etiam si sit causa atrocissima, vtpote hæresis, aut læsæ maiestatis, minime posse citari ad personaliter comparandum per quoscunque iudices ordinarios, vel delegatos, etiam S. R. E. Cardinales, nisi de expressa, & speciali commissione manu Papæ signata. Et expressè Pius IV. in sua constit. incip. De salute gregis, anno eius primo statuit Episcopos ex quouis delicto etiam atrocissimo ad Romanam Curiam citari non posse, nisi in primis accedat specialis commissio Papæ, vt testatur Erasmi à Cochier de iurisdictione Ordinarij in exemptis, p. 1. quest. 41. quem refero d. allegat. 112. num. 7.

Testes contra Episcopum quibus qualitatibus præditi esse debeant, & si carentes grauib. pœnis mulctandi.

C A P V T V I I.

Testes in causa criminali ad informationem, vel iudicia, seu aliàs in causa principali contra Episcopum, nisi testes, & bonæ conuersationis, existimationis & famæ fuerint, non recipiantur: & si odio, temeritate, aut cupiditate aliquid depofuerint, grauib. pœnis mulctentur.

Vide quæ dixi de officio & potestate Episcopi, part. 3. allegat. 112. num. 11.

Causæ Episcoporum quando coram Pontifice referantur, & per ipsum terminentur.

C A P V T V I I I.

¹ Doctores de materia cap. agentes.

² Archiepiscopus non potest iudicare causas vertentes inter Episcopos suffraganeos. Barbof. Collect. in Concil. Triad.

^a Cap. necessitatio quoque c. acc. iij. Episcoporum c. testes. 2. q. 7. & c. vii. 2. q. 5. Concil. Rom. sub Syluest. Iuliana Anacleti p. 1. p. epist. 2. & Cartha. 1. & Cartha. 4. c. 96. & Sixt. 3. ep. 3. cap. 3.

G 3 Causæ